

ਅਰਣ ਪੱਲੀ ਜੋ

ਰਾਜਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2014 ਦਾ CWP ਨੰ. 17032

ਜੁਲਾਈ 21, 2015

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 - ਐਸ. 34 - ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 1934 - ਆਰ.ਐਲ. 16.3 - ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਸ਼ੋਧਨ - ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਪਰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ - ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਸ਼ੋਧਨ ਅਸਵੀਕਾਰ - ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਰਿਕਾਰਡ - ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਰੋਪੜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੰਨੇ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ

ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 01.10.2011 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ/ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 16.34, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10)

ਵਿਕਾਸ ਅਰੋੜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) 08.02.2013 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P6) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। 05.06.2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 25.07.2007 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P2) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਵੀ ਉਹੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 12.10.2007 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P3) ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1861 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 (ਬੇੜੇ ਜਿਹੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਕੈਲੰਡਰ ਨੰਬਰ 13-ਏ ਮਿਤੀ 10.03.2007 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 50/-ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 01.10.2011 (ਅਨੈਕਸਚਰ P4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਰੂਪਨਗਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.05.2012 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P5) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 07.05.2012 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P5) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹੀ ਇੱਕ ਸੋਧ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਜ਼ੋਨਲ-1, ਪੰਜਾਬ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 08.02.2013 (ਅਨੈਕਸਚਰ P6) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

(3) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 01.10.2011 (ਅਨੁਸ਼ਕਾ P4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 16.3 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਲਈ), ਉਹ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। .

(5) ਮੁੱਦੇ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਖਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ।

(6) ਮੰਨਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸੀ

ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ. ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਰੋਪੜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਾਮ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੰਨੇ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 01.10.2011 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ

ਬਾਅਦ ਦੇ ਬਰੀ 'ਕੀਤੇ' ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸਮੁਥੀਰਾਮ* ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

"26. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲੀ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਖਤ ਬੋਝ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਆਦਿ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦਿਆਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"27. ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ

ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਹਾਲੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।

(7) ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣਾ, ਉਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ/ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਬਹਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। .

(8) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.3 ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਰਿਲਾਇੰਸ, ਬਰਾਬਰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

16.3 ਨਿਆਂਇਕ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ।

(1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ-

(a) ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੋਸ਼ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਿੱਤ ਗਏ ਹਨ; ਜਾਂ

(c) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(d) ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(e) 'ਵਿਭਾਗੀ' ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 16.25 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੇ ਅਧੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ (ਪੰਜਾਬ), ਭਾਗ-1, ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 7.3 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(9) ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨੰਗੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ/ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 05.06.2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P1) ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 25.07.2007 (ਅਨੈਕਸਰ P2) ਅਤੇ 12.10.2007 (ਅਨੈਕਸਰ P3) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਲਗਭਗ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.10.2011 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P4) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਵੈਚਲਿਤ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- 'ਸ਼ਬਾਨਕੋ' ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2013 ਦਾ CR ਨੰ. 6332

ਜੁਲਾਈ 23, 2015

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—O.6 Rl.17—O.39 Rl. 1 ਅਤੇ 2— ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਰਾਹਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ- ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਮਨਜ਼ੂਰ-ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ